IULIANUS POMERIUS. ALBUINUS CLARAEVALLENSIS
12. bis 13. Jh. Seite 38v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26468
Copyright: Admont, Benediktinerstift

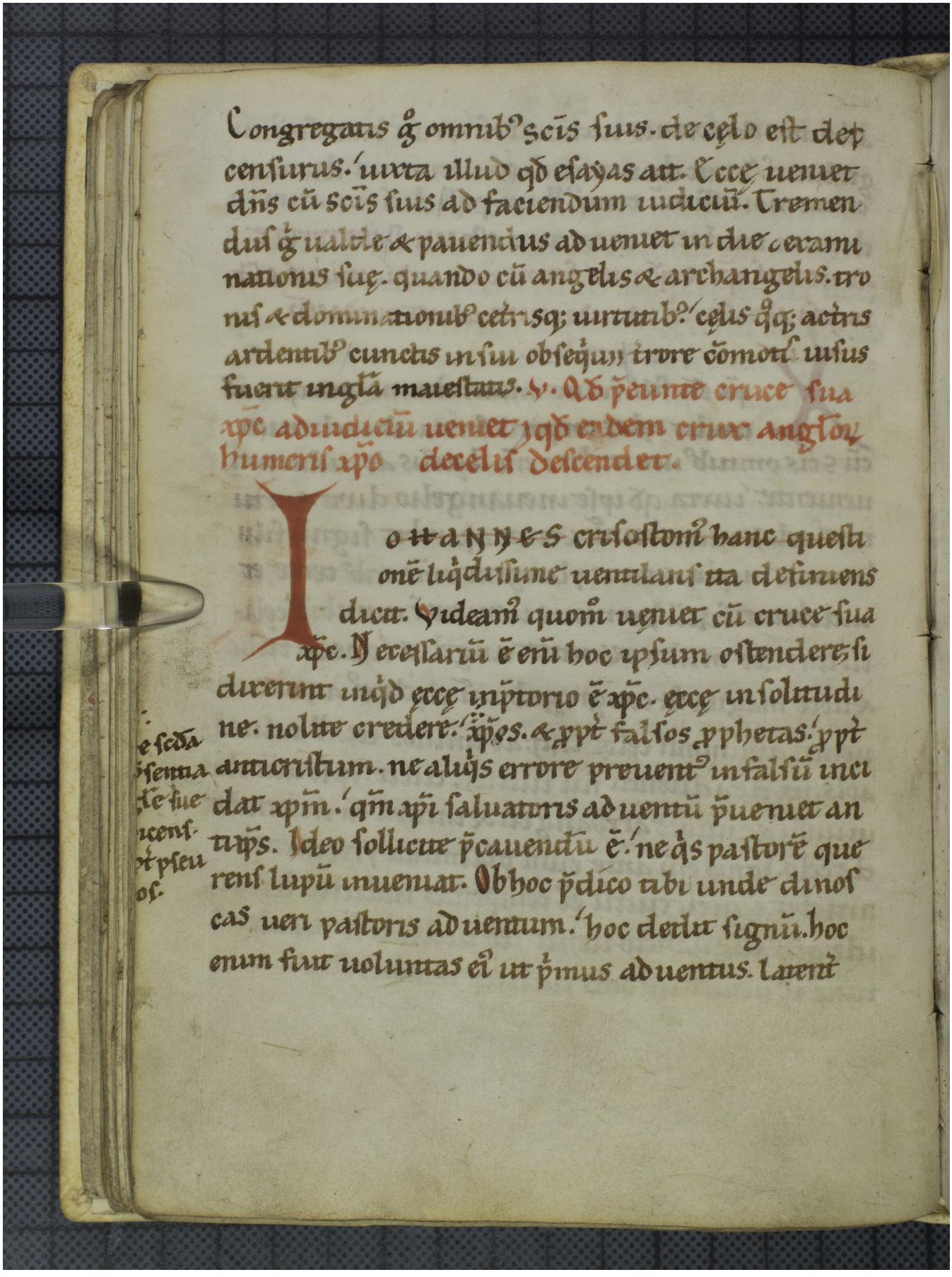

Congregatis ꝯ omnib⁹ scīs suis. de cęlo est dep
censurus. uixta illud qd esayas ait. Ecce ueniet
dn̄s cū scīs suis ad faciendum iudiciū. Tremen
dus ꝯ ualde & pauendus ad ueniet in die exami
nationis suę. quando cū angelis & archangelis. tro
nis & dominationib⁹ cetrisq; uirtutib⁹. cęlis q̄q; actris
ardentib⁹ cunctis in sui obsequiū trore cōmoti uisus
fuerit inglā maiestatis. v. Qd p̄eunte cruce sua
xp̄c adiudiciū ueniet ꝫ qd eadem crux anglor̄
humeris xp̄o de celis descendet.

IOHANNES crisostom⁹ hanc questi
onē liq̄dissime uentilans ita definiens
dicit. Videam⁹ quom̄ ueniet cū cruce sua
xp̄c. Necessariū ē enī hoc ipsum ostendere, si
dixerint inq̄d ecce in p̄torio ē xp̄c. ecce in solitudi
ne. nolite credere. xp̄os. & ꝓpt falsos ꝓphetas. ꝓpt
anticristum. ne aliq̄s errore preuent⁹ in falsū inci
dat xp̄m. q̄m xp̄i saluatoris ad uentū p̄ueniet an
tixp̄s. Ideo sollicite p̄cauendū ē. ne q̄s pastorē que
rens lupū inueniat. Ob hoc p̄dico tibi unde dinos
cas ueri pastoris ad uentum. hoc dedit signū. hoc
enim fuit uoluntas ei⁹ ut p̄mus ad uentus. latent

e scda
sentia
le sue
icens.
pt pseu
os.